

RICHTLIJN NR. B075 UITVAARTKOSTEN

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 35 eerste lid Wet werk en bijstand (WWB)

Besluit:

Vast te stellen de gewijzigde invulling van richtlijn nr. B075 Uitvaartkosten

Artikel I

Richtlijn nr. B075 wordt als volgt ingevuld:

Omschrijving kosten

Alle kosten die verband houden met de begrafenis of crematie van een overledene, voor zover deze kosten noodzakelijk zijn.

Voorliggende voorzieningen

- uitvaart-, levens of ongevallenverzekering;
- een overlijdensuitkering krachtens een sociale zekerheidswet (bijvoorbeeld: ZW, WIA, Waz en Wajong) voorzover deze de overlijdensuitkering die ingevolge de WWB zou gelden overtreft;
- de Wet op de Lijkbezorging als geen beroep op de WWB mogelijk is;
- het vermogen in de nalatenschap:
 - bij een alleenstaande komt het gehele vermogen, inclusief het recht op vt, in de nalatenschap waaruit de kosten voor de begrafenis kunnen worden voldaan;
 - bij een echtpaar zonder kinderen waarvan een van de partners overlijdt, moet het verschil tussen de vermogensvrijlating voor een echtpaar en voor een alleenstaande worden aangewend voor deze kosten.

Recht op bijzondere bijstand

Indien de uitvaartkosten niet uit de nalatenschap voldaan kunnen worden en de belanghebbende niet over toereikende middelen beschikt om (zijn aandeel in) de uitvaartkosten te voldoen bestaat er recht op bijzondere bijstand voor deze kosten.

Hoogte bijzondere bijstand

Stem de hoogte van de bijzondere bijstand af op de volgende richtprijzen:

Uittreksel overlijdensregister + wettelijke registratie	€ 29,50
Vervoer naar rouwcentrum	€ 193,00
Rouwcentrum	€ 481,00
- gebruik	
- verzorging	
- hygiënische benodigdheden	
- assistentie lijkschouwing	
 Kist	 € 522,00
Rouwauto	€ 193,00
Uitvaartdienst	€ 399,00
Medewerker uitvaart	€ 82,00
Begraafplaats + grafzerk / Crematorium	€ 771,00
Verzorging ondernemer	€ 771,00
Maximum totaalbedrag	€ 3.441,50

De afzonderlijke kosten kunnen afwijken. Indien daartoe ruimte overblijft kunnen tot het maximum totaalbedrag eventuele andere kosten (zoals advertentie, drukwerk, bloemen en een koffietafel) worden meegenomen.

Vorm bijzondere bijstand

De bijzondere bijstand voor uitvaartkosten wordt in beginsel om niet verleend.

Aan de bijstand verbonden verplichtingen

De beschikking moet vermelden dat de belanghebbende verplicht is om de verleende bijstand te besteden aan het voldoen van zijn aandeel in de uitvaartkosten van de overledene.

Draagkrachtpercentage

Bepaal het draagkrachtpercentage overeenkomstig de hoofdregel (zie paragraaf B7.3).

Drempelbedrag

Bepaal het drempelbedrag overeenkomstig de hoofdregel (zie paragraaf B7.3).

Artikel II

De invulling van deze gewijzigde richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2010.

Met ingang van deze datum wordt de eerder op 21 april 2009 vastgestelde richtlijn ingetrokken.

Besloten in de vergadering van 30 maart 2010.

Burgemeester en wethouders van Helmond

De burgemeester,

Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,

Dhr. A.A.M. Marneffe R.A.

Bekend gemaakt op:

31 maart 2010

De secretaris,

Dhr. A.A.M. Marneffe R.A.

Toelichting:

In deze richtlijn wordt het beleid aangegeven ten aanzien van de verlening van bijzondere bijstand voor de kosten van begrafenis of crematie.

Deze richtlijn is in het handboek WWB te vinden in: paragraaf B7.7 onderdeel 2.

Overwegingen

De juridische grondslag voor het recht op bijzondere bijstand voor uitvaartkosten is gelegen in artikel 35 lid 1 WWB.

Bijzondere bijstand kan worden verstrekt ter vergoeding van (bijzondere) kosten in het individuele geval, die naar oordeel van het college niet betaald kunnen worden uit de algemene bijstand (of een daarmee in hoogte vergelijkbaar inkomen), de langdurigheidstoeslag of de bij belanghebbende aanwezige draagkracht. Daarnaast geldt dat geen recht op bijzondere bijstand bestaat voor zover een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening (artikel 15 lid 1 WWB).

Voor de beantwoording van de vraag of er recht bestaat op bijzondere bijstand zullen daarom telkens in het individuele geval de volgende vier vragen beantwoord moeten worden (CRvB 28-05-2002, nr. 99/6309 NABW).

1. Betreft het (aantonbare) noodzakelijke kosten van het bestaan?

De noodzakelijkheid van deze kosten hangt mede af van de vraag of deze kosten kunnen worden toegerekend aan belanghebbende. Dit is het geval indien belanghebbende de hoedanigheid van erfgenaam heeft aangenomen, of indien belanghebbende behoort tot de bloed- en aanverwanten jegens wie een verhaalsrecht voor deze kosten bestaat op grond van artikel 22 van de Wet op de lijkbezorging.

Nadrukkelijk wordt er van uitgegaan dat de uitvaartkosten niet behoren tot de noodzakelijke kosten van het bestaan van de overledene zelf. Bijstandsverlening aan overleden personen is immers niet mogelijk. Zie CRvB 28-01-2003, nr. 01/4196 NABW, CRvB 30-05-2000, nr. 98/5705 NABW en CRvB 19-12-2000, nr. 99/4038 NABW.

2. Betreft het kosten waarin de algemene bijstand voorziet?

3. Is er sprake van bijzondere omstandigheden?

Van uitvaartkosten kan als vaststaand worden aangenomen dat deze kosten voortvloeien uit bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 35 lid 1 WWB.

4. Kunnen de kosten worden voldaan uit de aanwezige draagkracht? (middelentoets)

Van de overlijdensuitkering zoals die op grond van artikel 45 lid 5 WWB wordt verstrekt, kan gesteld worden dat dit geen voorliggende voorziening is voor de uitvaartkosten.

In de toelichting bij artikel 45 WWB wordt deze overlijdensuitkering gelijk gesteld met andere wetten op het terrein van de sociale zekerheid die ook een dergelijke overlijdensuitkering kennen. Daaruit en uit het feit dat deze overlijdensuitkering wordt uitbetaald aan een nabestaande, kan de conclusie worden getrokken dat ook overlijdensuitkering op grond van andere sociale wetten naar hun aard niet bedoeld zijn om te voorzien in de uitvaartkosten.

Sociale-zekerheidsuitkeringen anders dan een WWB-uitkering vallen onder het begrip inkomen als bedoeld in artikel 32 WWB. Een overlijdensuitkering op grond van een van deze wetten kan dus leiden tot inkomstenkorting of draagkracht. Let wel: de bijstandsuitkering zelf is geen inkomen in de zin van artikel 32 WWB (zie CRvB 25-02-2003, nrs. 00/462 NABW e.a. en CRvB 18-02-2003, nr. 00/5181 NABW. Betreffende uitspraken zien overigens nog op het oude artikel 47 Abw, maar dat is in dit opzicht niet anders dan artikel 32 WWB.)

Stikt genomen blijft de noodzaak om uitvaarkosten te voldoen beperkt tot de belanghebbende die in rechte zou kunnen worden aangesproken voor deze kosten.